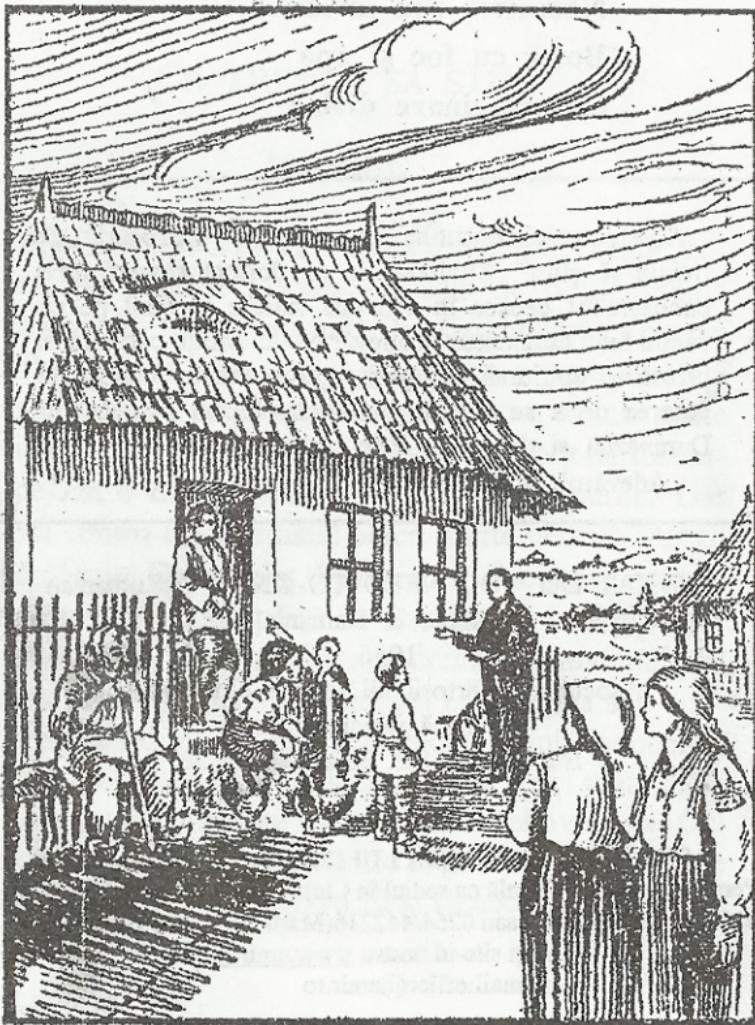

CE TREBUE SĂ ȘTII !

CE TREBUE SĂ ȘTII !

Mântuire

Nemurire sau înviere ?

Botez cu foc și apă

O însărcinare divină

Aceste teme constituie conținutul broșurii „Ce trebuie să știi!“ Studiază-le cu dorință sinceră de a cunoaște tot ceea ce este pus înainte, sprijinit pe cuvântul lui Dumnezeu, ca adevăr biblic. Mulți, cari au fost prizonieri spirituali, au găsit, grație acestei cunoștințe, puterea de a se elibera de orice obiceiu neplăcut lui Dumnezeu și de curse. Prin urmare :

„Adevărul vă va face liberi“ – Ioan 8: 32.

„WHAT DO YOU NEED TO KNOW“, Rumanian

Made in Rumania

1946

Asociația „Mărtorii lui Iehova din România“

Persoană juridică morală

București 2, Str. Basarabia Nr. 38

ASOCIAȚIA MARTORILUI IEHOVA DIN ROMÂNIA

Persoană juridică-morală cu sediul în Cluj Napoca, str. Emil Isac nr. 6, ap. 1,
Telefon: 0264/592862 sau 0264/442216 (Marti-Joi 17-20 Duminica 10-20)

Vizitați site-ul nostru www.amir.ro

E-mail: office@amir.ro

CE TREBUE SĂ ȘTII

Mântuire.

PENTRU TOȚI, cari caută calea spre viață, guvernul lui Iehova Dumnezeu, este de o importanță covârșitoare. Prin guvernul Său sau Împărația Sa, va justifica Iehova numele Său și va crea o pace durabilă în univers. Nici odată apoi nenorocirea nu va mai apărea (Naum 1: 9). Un astfel de guvern a fost dorit să sosească de către oameni cinstiți din toate timpurile. Dar asupra venirii lui au existat păreri foarte neclare. Acum Împărația lui Dumnezeu, Domnia Sa, este aci și fiecare, care este cu bun simț față de Dumnezeu, va fi răvnitor să afle ceva despre această domnie. Guvernul lui Iehova este o Teocrație, pentru că el este pus sub conducerea și administrarea nemijlocită a lui Dumnezeu Cel Atotputernic. Este un guvern drept; căci toate căile lui Iehova sunt drepte și adevărate. Iehova este Cel Prea Înalt; și toți cei ce au parte în guvernul Său, trebuie să fie în deplină armonie cu El și să asculte cu bucurie poruncile Sale.

Prima rază de speranță, care a fost dăruită omului după rebeliune (în Eden), a fost promisiunea învăluită în mister a lui Dumnezeu, că El va întemeia pe pământ un guvern drept. Abel a crezut în această domnie viitoare și și-a așezat speranța să pe ea. La fel Enoch, Noe, Abraam și alții, au ales acest guvern și au privit prin credință venirea lui (Evrei 11: 1-16). Cu urmășii lui Abraam a constituit Dumnezeu o Teocrație simbolică. El a întrebuințat pe Israelul la facerea de icoane profetice despre viitorul Său guvern teocratic. Moise, Aaron, Iosua și Samuel, au fost pe pământ reprezentanți ai Domniei teocratice a lui Dumnezeu. Când Iudeii au cerut un om care rege, ei au displăcut lui Dumnezeu și despre aceasta stă scris: „Iehova a zis lui Samuel: „Așculta! Glasul poporului în tot ce-ți va spune, căci nu pe mine te leaptădă, ci pe Mine mă leaptădă, ca să nu mai domnesc peste ei” (1 Samuel 8: 7). Vinovat pentru faptul că Iudeii au lepădat pe Dumnezeu ca Rege, a fost religia introdusă de Diavolul.

Israel a avut diferiți regi, până cel ultimul dintre ei, Zedechia, a fost răsturnat și Dumnezeu a declarat cu privire la împăratie: „Și nu va fi mai mult – până la venirea Aceluia care are drept la ea, și în mâna căruia o voi încredeață“ (Ezechiel 21: 27). După aceasta Diavolul a rămas mai departe domnitorul nevăzut al națiunilor. Dar este hotărârea expresă a lui Dumnezeu de a avea o lume dreaptă. Despre aceasta a zis El:

„Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; aşa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimărtui nu-i vor mai veni în minte“ (Isaia 65: 17). Toți profesii sfinți ai lui Dumnezeu au profetit despre restatornicirea tuturor lucrurilor, cari sunt în legătură cu împărația, și acele profecții trebuie să se împlinească (Fapte 3: 20, 21). Profetul lui Dumnezeu a descris înștiințarea nașterii Regelui și a guvernului Său drept și glorios, după cum urmează: „Căci un Copil ni s'a născut, un Fiu ni s'a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fară sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărației lui“ (Isaia 9: 6, 7).

Aproximativ patru mii de ani după rebeliunea din Eden, s'a născut Isus în Betleem, și atunci a început această profecție a lui Isaia să se împlinească. Solii lui Iehova au vestit atunci: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oameni cu bun simț“ (Luca 2: 14: van Ess). Aceasta accentiază faptul că *numai oamenii cu bun simț* se vor împărtăși de pace pe pământ. Toți dușmanii lui Dumnezeu dimpotrivă vor pieri pentru totdeauna (Psalm 21: 8 ; 37: 20). După Armagedon, Satan și domnia sa nelegiuță, nu vor mai fi niciodată la cărmă. Niciodată reprezentanții religioși, împreună cu organizațiile lor, nu se vor mai scula. Amintirea acestor nelegiuți va putrezi atunci pentru tot-

deauna, după cum este scris: „Amintirea celui neprihănit este binecuvântată, dar numele celor răi putrezește“ (Proverbe 10: 7; Isaia 26: 14). Astăzi acei oameni de pe pământ, cari sunt cu simț bun față de Dumnezeu și împărăția Sa, au tot motivul să se bucure, și ei trebuie să se bucure deoarece timpul eliberării depline și al păcii vecinice este aproape.

Timpul, în decursul căruia Isus a trebuit să aștepte cu începerea Domniei Sale peste pământ (Psalm 110: 1; Evrei 10: 12, 13), s'a terminat în anul 1914 d. Chr.; și la ordinul lui Iehova, al Domnitorului Celui Prea Înalt al Teocrației, Regele, și-a luat atunci în primire postul Său înalt. „Domnul va întinde din Sion toagul de cărmuire al puterii Tale, zicând: Stăpânește în mijlocul vrășmașilor Tăi!“ (Psalm 110: 2).

Primul lucru al Regelui ridicat pe tron este izgonirea lui Satan, a rebelului; de aceea a început în 1914 „războiul în cer“ (Apocalips 12: 1-17). Bătălia Arma ghedonului va pustii definitiv pe toți aceia cari combat pe Christos, Regele, și cu aceasta domnia lui Satan va fi sfârșită. Totul arată că timpul pentru bătălia zilei celei mari a lui Dumnezeu Cel Atotputernic, este foarte aproape; și în acea bătălie, toți dușmanii lui Dumnezeu vor suferi nimicire, și pământul va fi curățit de răutate – ca pregătire deplină a dreptății. Atunci, Christos Isus va poseda toată puterea pește treburile pământului. „Eu am spus și Eu voi împlini; Eu am hotărât și Eu voi

înfăptui“ (Isaia 46: 11). „Tot aşa și cuvântul Meu, care ieșe din gura Mea, nu se întoarce la mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini întru totul în ce l-am trimis“ (Isaia 55: 11).

NEMURIRE SAU ÎNVIERE ?

SAU NEMURIRE omenească sau înviere. Ambele în acelaș timp nu pot să fie exacte. „Înviere“ înseamnă, a fi deșteptat din nou la viață. Dacă sufletul omului după moarte ar fi intr-un „purgator“ sau ar fi chinuit în stare conștientă într-un iad cù foc și pucioasă ar trebui să fie în viață, și apoi nu ar putea exista nici o înviere, căci o creațură vie nu poate fi sculată din morți. Învățatura despre un „purgator“ sau despre chinurile iadului, în stare conștientă după moarte, lasă să apară zadarnic cuvântul infailibil al lui Dumnezeu, despre învierea morților. Moartea de jertfă și învierea lui Isus Christos sunt o garanție pentru aceea că toți morții cari sunt în morminte, vor fi deșteptați. Despre aceasta a zis Isus : „Nu vă mirați de lucrul acesta ; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață ; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată“ (Ioan 5: 28, 29). Dacă un oarecare suflet ar fi fost într-un „purgator“, atunci Isus ar fi spus aceasta.

Pentru a sprijini tradiția lor, că morții ar fi sau în cer

sau în „purgator“ sau în iad în stare conștientă, preotimea religioasă a trebuit să inventeze că omul are un suflet nemuritor. „Nemurirea“ se referă la aceea ce nu poate mori. Este ușor a înțelege că nici o creațură, prin urmare nici un suflet, nu ar putea fi vecinic în chinurile iadului, în „purgator“ sau în cer, dacă poate fi și este omorit. De aceea a zis spiritul demonesc înselător, care a născocit aceste învățături rătăcitoare : „Noi trebuie să învățăm că omul are un suflet nemuritor“. Dacă Biblia dovedește că omul este un suflet *muritor*, deci supus morții, atunci teoriile „purgatorului“ și a „chinului“ trebuie să fie cu totul absurde.

Când Dumnezeu a creat pe omul perfect și l-a așezat în Paradis, în Eden, i-a zis : „În ziua în care vei păcătui, vei mori negreșit“. Cu aceasta legea lui Dumnezeu a fost exprimată clar și lămurit. (Vezi 1 Moise 2: 17.) A înțeles Dumnezeu că numai corpul să moară ? El însuși dă răspunsul la aceasta în Ezechiel 18: 4, 20 : „Sufletul care păcătuiește acela va mori“. Singura proptea pentru învățătura transmisă despre nemurire omenească sunt cuvintele Diavolului, pe care le-a adresat Evei în Eden. Dumnezeu a declarat : „În ziua în care vei mâncă (în mod neascultător) din el, vei mori negreșit“. Diavolul a contrazis aceasta și a zis : „Hotărît că nu veți mori !“ (1 Moise 3: 4). Cui să credem : Lui Dumnezeu sau Diavolului ? Preotimea religioasă s'a alăturat declarației Diavolului și a lepădat declarația

lui Dumnezeu, și de aceea învăță ea nemurirea tuturor sufletelor.

Deasemenea nici Diavolul nu este nemuritor, căci în Evrei 2: 14 și în Ezechiel 28: 18; 19. Biblia arată că Dumnezeu Cel Atotputernic îl va nimici la timpul hotărât. Să se pună preoțimelui întrebarea: Dacă iadul este un loc de chin vecinic și Diavolul este acolo fochistul șef, cine va întreține focul după nimicirea Diavolului?

Cuvântul „nemurire“ apare în Biblia engleză (ediția King James) numai de cinci ori, „nemuritor“ numai odată și „neputrezire“ numai de patru ori. În Romani 2: 7 creștinul născut de spirit este îndemnat să caute nemurire sau neputrezire. Deoarece nimeni nu caută ceeace are, astfel nu are nemurire. Numai Dumnezeu este Posesorul însușiriei nemurirei, după cum este scris: „Singurul care are nemurirea, care locuiește într'o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea, și care are cinstea și puterea vecinică? (1 Timotei 6: 16). Iisus așa dar nu a fost nemuritor, când se găsea pe pământ ca om; dar Dumnezeu I-a dat nemurirea la învierea Sa, ca răsplata pentru credincioșia Sa până la moarte (Ioan 5: 26; Apocalips 1: 18). Creștinilor credinciosi biruitorii le este promisă nemurirea ca răsplată măreață, la învierea din morți, la timpul reîntoarcerii lui Christos și instaurării Împărăției Sale teocratice. Promisiunea dată lor

sună: „Morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schirbați. Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii, să se îmbrace în neprezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neprezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință“. (1 Corinteni 15: 52-54). Dumnezeu ar fi procedat cu totul absurd, admitând așa ceva în cuvântul Său, dacă omul ar fi deja nemuritor. Așa dar Biblia arată că omul este un suflet (1 Moise 2: 7; 1 Corinteni 15: 45); că el ca suflet este supus morții (Ezechiel 18: 4; Matei 10: 28); că el prin urmare nu este nemuritor (Iov 4: 17), și din acest fapt reesă că omul la moarte nu poate merge în „purgator“ sau într'un „chin veșnic“ sau imediat în cer. Dacă morții trebuie să trăiască din nou, din aceasta reesă că ei în decursul timpului sunt morți și nu oare undeva în viață. Învierea morților este învățată în Biblie așa de lămurit, că nu poate exista nici o îndoială despre această.

Cine înțelege Biblia, are privilegiul să măngâie pe alții cără cauță măngâiere. Pentru a indica starea de moarte a celor aflători în morminte, Biblia întrebuintează cuvântul „somn“, căci somnul arată starea inconștienței, din care există o deșteptare. De aceea este scris în 1 Tesalonicieni 4: 13, 14, 17: „Nu voim, fraților, să

fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, cari n'au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El” (traducere engleză).

După cum declară Psalm 16: 10 și Fapte 2: 27–34, Isus a murit și a mers în „iad”, adică în groapă. A treia zi după moartea Sa a fost Isus deșteptat din nou de către Dumnezeu din această stare. El este cel dintâi înviat dintre morți. Învierea Sa este o doavadă deplină pentru învierea morților aflați în morminte, care va avea loc la venirea Sa și în Împărăția Sa. Spre a combatte argumentele acelora, cari tăgăduiau învierea morților în zilele apostolului, se spune în 1 Corinteni 15: 12–18, 20–22: „Iar dacă se propovăduiește că Christos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Christos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Christos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, și zadarnică este și credința voastră. Ba încă noi suntem desco-periți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Christos, când nu l-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază. Căci dacă nu înviază morții, nici Christos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Christos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au adormit în Christos, sunt pier-

duți. Dar acum Christos a înviat din morți, pârga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin *om* (Adam), tot prin *om* (Christos Isus) a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Christos”.

Christos Isus a fost cel dintâi înviat dintre morți. Înainte de aceasta a fost înviat din morți prietenul lui Isus, Lazăr, tocmai pentru a simboliza, în ce mod va decurge învierea în decursul Domniei lui Christos. Lazăr a murit atunci din nou și la timpul hotărât, cu condiția că va fi ascultător, se va bucura de înviere deplină. Ca o altă doavadă pe mai departe, că Isus este cel dintâi înviat, stă scris în Coloseni 1: 18: „El este ... cel întâi născut dintre oei morți, pentru că în toate lucrurile să aibă întâietatea”. (vezi și 1 Corinteni 15: 20). În legătură cu aceasta se va întreba de către mulți, cum stau lucrurile cu aceea, ce s'a întâmplat după Matei 27: 51–53, la timpul când Isus a murit pe lemn, anume: „Pământul s'a cutremurat, stâncile s'au despicate, mormintele s'au deschis și multe trupuri ale sfîntilor care muriseră, au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui au intrat în sfânta cetate, și s'au arătat multora. În cel mai vechi manuscris al Bibliei, Codex Sinaiticus, lipsesc unele cuvinte, și textele acolo sună: „Si pământul s'a cutremurat, stâncile s'au despicate, și multe trupuri de-al sfîntilor adormiți au înviat; și au ieșit din mormintele lor după învierea Sa, au intrat în

sfânta cetate și s'au aratat multora". Darea de seamă pare a zice că cutremurul de pământ în timpul morții Domnului a *deschis* aceste morminte și a cauzat deșteptarea amintită, că cei deșteptați au mai așteptat însă fără să se arate în orașul Ierusalim, până după învieirea Domnului. În orice caz aceste deșteptări sunt asemănătoare cel mult acelora de cari s'au împărtășit Lazăr, fiica lui Iair și fiul văduvei din Nain, cari mai târziu au murit din nou. Despre aceasta putem să fim siguri, că 1 Corinteni 15: 20 zice în mod expres: „Christos a înviat din morți, pârga celor adormiți”, primul care a fost adus pe deplin la perfecțiunea vieții, primul care a înviat la existența deplină. Persoanele amintite în Matei 27: 52, 53 poate au fost deșteptate pentru un timp din somnul morții pentru un scop, despre care noi nu știm acum nimic. Dar poate fi deasemenea și aceea că darea de seamă din Matei să nu descrie întâmplările de fapt de atunci, ci este o expunere profetică a evenimentelor, cari ar urma să aibă loc la reântoarcerea Domnului Isus Christos în măreția și puterea Împărăției Sale teocraticice.

Pentru aceia cari deplâng pierderea celor dragi există speranță și mângâiere a și că morții cari se găsesc acum în morminte vor fi înviați și aduși înapoi. Cei deșteptați la viață pe pământ, cari se dovedesc credincioși și ascultători, vor locui în perfecțiune pământul sub Domnia teocratică cerească. Despre aceasta nimeni

nu poate zice ceva, fără să aibă dovadă din isvorul demn de încredere. Biblia produce această dovadă.

BOTEZ CU FOC ȘI APĂ

DESPRE SOLDATII nou instruiți, cari au fost duși în războiul mondial pentru prima dată pe front împotriva dușmanului și au supraviețuit, se zice că au primit „botezul focului”. Vădit această expresie a fost imitată după cuvintele lui Ioan Botezătorul, care a zis: „Celce vine după mine (Christos), este mai puternic decât mine, . . . El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc“ (Matei 3: 11, 12). „Botezul cu foc“ este evident o referință profetică la focul bătăliei Armagedonului, un botez sau scufundare, care pentru întreaga organizație diavolească va însemna nimicire, dar pentru aceia cari găsesc adăpost în organizația lui Iehova, va însemna ocrotire. Acel „foc“ va fi un timp de strâmtorare, de care lumea n'a văzut încă și nici nu va mai fi altul, pentru că cei răi vor suferi cu această ocazie o nimicire completă.

Ioan a venit și a botezat cu apă. Mai târziu Christos Isus a trimis pe ucenicii săi cu misiunea de a învăța și a boteza pe popor (Matei 28: 19, 20). Fiecare, care este un Martor al lui Iehova Dumnezeu are datoria de a în-

văța pe semenii săi adevărul, la care aparține chiar și privilegiul botezului, care se duce la îndeplinire în numele lui Iehova și Christos Isus și a Duhului Sfânt.

La venirea sa ca reprezentant al Domnului a poruncit Ioan Botezătorul Israelitilor să se pocăiască și să se întoarcă dela păcatele lor împotriva legământului legii cu Iehova Dumnezeu și să fie botezați (Matei 3: 1-11). Aceia cari s-au pocăit și au fost botezați au mărturisit prin aceasta că și-au schimbat modul lor de purtare și nu sunt conduși mai mult de egoismul lor, ci ascultă cu bucurie de voia lui Iehova. Cine nu a călcat legământul, ci a rămas credincios lui Dumnezeu, nu a trebuuit aşa dar să fie botezat.

Botezul este deci o mărturisire exterioară, simbolică, a făgăduinței de a face voia lui Dumnezeu. Trebuie ca cineva, care crede în Domnul Isus Christos ca Răscumpărătorul său, să fie botezat în apă? Da; și dacă el primește scopul botezului, se va hotărî la aceasta fără întârziere. Când Isus a fost de treizeci de ani, a mers la Ioan la Iordan și a cerut să fie botezat în apă. Mai întâi Ioan a refuzat, fiindcă el nu a înțeles scopul cauzei. Isus i-a răspuns: „Așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit. „După aceasta Ioan L-a botezat. Botezul lui Isus în apă a fost o mărturisire exterioară a făgăduinței Sale de a face voia lui Dumnezeu. Isus a zis: „Iată-Mă că vin! – în sulul cărții este scris despre Mine – vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Mâncarea

Mea este să fac voia Celui ce M'a trimis“ (Psalm 40: 7, 8 ; Ioan 4: 34). Când Isus a ieșit din apă, s'a auzit o voce din cer zicând: „Acesta este Fiul Meu iubit, în care Mi-am găsit plăcerea“. Prin aceasta și-a exprimat Dumnezeu aprobarea Sa pentru ascultarea lui Isus.

A crede în Domnul Isus Christos nu înseamnă pur și simplu, o concluzie intelectuală, că Isus este Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii. Înseamnă mai mult decât atât. Înseamnă a te lăsa condus de voia lui Dumnezeu, și nu de voia altuia. A crede cuprinde deosemenea a te consacra lui Dumnezeu, și aceasta este o făgăduință de a face voia lui Dumnezeu. În acest mod se adeverește credință, și cine face aceasta, este justificat și ca îndreptăjit are intrare la harul lui Dumnezeu (Romani 5: 1). Spre a avea favoarea lui Dumnezeu pe mai departe, trebuie să facă voia lui Dumnezeu în mod continuu. Deoarece el a promis a face voia lui Dumnezeu, este absolut de dorit a declara, a recunoaște și a mărturisi această promisiune înaintea altora, și aceasta o face el întrucât se lasă scufundat în apă. Botezul real este consacrarea sau făgăduință de a face voia lui Dumnezeu, și botezul în apă este recunoașterea exteroară, făcută în prezența martorilor. Botezul este de aceea un pas pe care fiecare, care s'a consacrat pe sine lui Dumnezeu prin Christos Isus, trebuie să-l facă în mod corect.

Se cere botezul deci dela fiecare, care se găsește

într'un legămant de a face voia lui Dumnezeu ? Da, căci botezul sau scufundarea în apă este un simbol, prin care se mărturisește aşa dar, că cel scufundat a renunțat la voința sa egoistă, spre a face voia lui Dumnezeu. Unuia ca acesta îi asigură Dumnezeu ocrotire. Cel scufundat va zice în mod simbolic: „Eu m'am supus cu totul ordinului lui Dumnezeu Cel Atotputernic și, prin mila Sa, voi face voia Sa“. Unuia ca acesta îi asigură Dumnezeu ocrotire și îndrumare. Când Israeliții au ieșit din Egipt sub conducerea lui Moise, s'au învoit cu toții să asculte pe Moise ca reprezentant al lui Dumnezeu, și Moise a fost un tip a lui Christos. El a urmat pe Moise prin albia uscată a Mării Roșii, ceeaace s'a făcut cu puțință printr-o minune divină. Deasupra lor era nouul prezenței Domnului, și de ambele părți stăteau apele împărțite ale Mării Roșii. În acest fel au fost ei ascunși sau scufundați. „Fraților, nu vrăiu să nu știți că părintii noștri tăi au fost supt nor toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise“ (1Corinteni 10: 1, 2). Apoi apostolul adaugă lângă aceasta: „Nu știți că toți căci am fost botezați în Isus Christos, am fost, botezați în moartea Lui. Noi deci, prin moartea Lui, am fost îngropăți împreună cu El pentru că, după cum Christos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot aşa și noi trăim o viață nouă“ (Romani 6: 3, 4). Dupa cum Israeliții au fost ascunși, apărați și ocrotiți în urma botezului lor pentru Moise,

tot așa cei botezați în moartea lui Christos sunt ascunși împreună cu El, după cum stă scris: „Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Christos în Dumnezeu. Când se va arăta Christos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă“ (Coloseni 3: 3, 4). Membrii „adunării, care este trupul Său“, „trupul lui Christos“, trebuie de aceea să fie „botezați în moartea Sa“, și acest botez se împlineste complet aparte de scufundarea în apă, cu care nu are nimic de a face (Romani 6: 3–5). Cei în cauză primesc, în afară de aceasta, botezul cu Duhul Sfânt.

Înseamnă aceasta că fiecare care a fost botezat în apă este botezat și în moartea lui Christos? Nu; căci în moartea lui Christos sunt botezați numai aceia, care sunt primiți de Iehova ca o parte sau membri ai „corpului lui Christos“, sunt născuți de spiritul lui Dumnezeu și sunt chemați a fi membri în organizația principală regală a lui Iehova. Despre această este scris în 2 Timotei 2: 11, 12: „Dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. Dacă răbdăm, vom și împărăți împreună cu El!“

Sunt mulți cari cred în Domnul Isus Christos, dar nu sunt chamați lângă loc în împărăția cerească a lui Dumnezeu, totuș iubesc pe Dumnezeu și doresc să-l servească. Toți, cari s’au hotărât să facă voia lui Dumnezeu, mărturisesc această făgăduință, întrucât se supun simbolului botezului în apă. După aceasta trebuie

ca toți aceia, cari au făgăduită facă voia lui Dumnezeu, să studieze cuvântul Lui și să crească prin aceasta în cunoștință și înțelegere voinței Sale. În acest mod ia cineva poziție de partea lui Dumnezeu și Christos și ține tare la neprihănirea sa înaintea lui Iehova.

Cine poate să îndeplinească un botez? Cere acesta serviciul unui preot al oarecarei religii? Nu, serviciul unui preot nu este necesar pentru aceasta. Oricine s’ă consacrat pe sine a face voia lui Dumnezeu poate boteza pe altul. Trebuie acela care face aceasta să rostească o oarecare formulă de botez, dacă botează pe cineva? Nu, el nu trebuie să zică absolut nimic. Înainte de a fi executat botezul în apă, este de dorit a se spune candidaților pentru botez cam așa: „Voi ați recunoscut că sunteți păcătoși din naștere, și ați exercitat credință în Dumnezeu și Christos, și în urma dorinței voastre eu vă botez cu autoritatea lui Dumnezeu și Christos Isus, exercitată în Duhul Domnului.“

Membrii „turmei mari“, Ionadabii, nu vor muri ca creațuri omenești și să învieze ca creațuri spirituale (Apocalips 7: 9, 10). Ei nu sunt chamați cu chemarea cerească și de aceea nu sunt o parte a împărăției cerurilor. Ei vor primi viață vecinică pe pământ sub Teocrație, sub Regele și Împărăția Sa. Din acest motiv ei nu sunt botezați în moartea lui Christos. Să primească, aceia cari se recunosc ca Ionadabi, botezul în apă? Da, întrucât ei s’au consacrat a face voia lui Dumnezeu. În

felul acesta mărturisesc ei și fițat poziție de partea lui Iehova Dumnezeu și a guvernului Său teocratic.

O ÎNSĂRCINARE DIVINĂ.

„.... și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind“
(Isaia 65: 23).

DACĂ IEHOVA a dat expresie scopului Său de a face un anumit lucru, atunci El va și duce la împlinire hotărît acest scop. „Eu am spus, și Eu voi împlini; Eu am hotărît și Eu voi înfăptui“ (Isaia 46: 11). „Tot aşa și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se va întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini hotărîrile Mele“ (Isaia 55: 11). Hotărîrea lui Iehova în crearea pământului este așezată în următoarele cuvinte: „Eu am făcut pământul și am făcut pe om pe el; Eu cu mâinile Mele am întins cerurile, și am așezat toată oştirea lor. Căci aşa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit părântul, l-a făcut și l-a întărit, făcut ru ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: Eu sunt Domnul și nu este altul!“ (Isaia 45: 12, 18, Schlachter). Dumnezeu a creat pământul (1 Moise 1: 1). Textul citat mai sus dovedește că El l-a făcut pentruca să fie pentru vecinie locuit de om. Această concluzie este sprijinită

pe mai departe de următoarea poruncă, pe care Iehova a dat-o lui Adam și Eva: „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: Creșteți, înmulțiti-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peste pești mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ“ (1 Moise 1: 28). Porunca lui Iehova: „Creșteți, înmulțiti-vă și umpleți pământul“, noi o numim aici „însărcinarea divină“.

Adam s'a alăturat Diavolului în rebeliune și a devenit din acest motiv păcătos. Adam și Eva nu au putut să execute însărcinarea divină și nici nu au făcut-o. Hotărârea lui Dumnezeu nu poate totuși să dea greș din cauza nelegiuirei omului. Adam a fost drept, când i s'a comunicat însărcinarea divină, totuș din cauza păcatului său a devenit nedrept, și nici un om nedrept nu poate executa însărcinarea divină. Totuși urmașii lui Adam s-au născut ca păcătoși, și din acest motiv nici unul dintre aceștia nu a putut îndeplini însărcinarea divină, fără ca mai întâi să fie îndreptățit (Romani 5: 12; Psalm 51: 5). Nedreptate și făcători de rele umplu azi pământul. Clasa Împărației nu poate executa însărcinarea divină de a popula pământul, deoarece această turmă a Împărației se compune exclusiv din creațuri spirituale. Deasemenea prin aceea că milioanele cari au trăit, au murit, vor fi inviate din morți și „restatornicite la perfecțiune umană“, nu ar putea îndeplini însărcinarea divină, deoarece aceasta trebuie executată sub co-

manda directă Domnului, de către oameni drepti. Ea trebuie executată așa după cum a fost dată porunca lui Dumnezeu. În ce mod dar, și de către cine?

„Turma mare“ se va împărtăși de privilegiul de a îndeplini însărcinarea divină, de a se înmulții și a umple pământul. Turma mare va fi constituită din „alte oi“ ale Domnului, pe care El le aduce în stafulul Său și cărora le asigură viața vecinică pe pământ. Membrii turmei mari sunt oamenii de bine, cari sunt adunați acum la Domnul. Aceștia vor fi îndreptățiti de către Domnul, ca urmare credinței și ascultării lor, vor primi viața vecinică pe pământ și vor sta sub comanda și puterea nemijlocită a guvernului teocratic.

Un pământ nou

Dela răscoala din Eden pământul a fost sub blestem (1 Moise 3: 17). Satan a domnit peste pământ în nelegiuire, și oameni nedrepti au fost instrumentele active ale acestei domnii. Dar aceasta nu va mai fi așa, fiindcă Dumnezeu a dat cuvântul Său, că nelegiușii vor fi stârpiți și după aceasta va urma un „pământ nou“. Dumnezeu a dat promisiunea Sa expresă că El va crea un cer nou și un pământ nou (2 Petru 3: 13).

„Cerul“ înseamnă puterea domnitoare nevăzută ochilor omenești. Satan a fost mult timp domnitorul nevăzut al acestei lumi (2 Corinteni 4: 4). Cerurile noi

constau din Christos, Capul și trupul, căruia îi servesc îngerii sfinți din cer. Pământul nelegiuțit a fost guvernăt de către oamenii nedrepti. „Pământul nou“ va consta din oamenii drepti, cari și-au păstrat neprihăuirea față de Dumnezeu în timpurile trecute; ei vor fi inviați ca oameni perfecti și instalați prinții peste pământ, cari vor domni în dreptate (Psalm 45: 16; Isaia 32: 1). „Turma mare“ va fi în legătură cu acești prinții. Fiecare creatură, care primește viață pe pământ, trebuie să fie dreaptă și cei drepti nu vor muri nici odată (Matei 25: 46).

După cum potopul, care a fost o icoană, a curățit pământul de cei răi și a lăsat în viață numai opt persoane, astfel va curățî și bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic pământul de cei răi, și relativ numai puțini vor supraviețui (Ieremia 25: 33). Fără îndoială vor fi în total numai puține milioane, un număr mic în comparație cu mașele de oameni, cari trăiesc acumă pe pământ. Nu este cu toate acestea necesar ca cineva să fie însăpămantat de marea distrugere mondială a Armagedonului. Ziaua mâniei lui Iehova se va încheia hotărît cu războiul victorios al lui Christos împotriva lui Satan, și atunci se va găsi pe pământ mult mai mulți oameni, decât au supraviețuit potopul în zilele lui Noe. Faptul că o mare mulțime de oameni își păstrează neprihăuirea față de Dumnezeu și sunt trecuți prin Armagedon, contrazice definitiv susținerea nelegiuțită a lui Satan, o face nulă și fără efect și

va fi o justificare a numelui și cuvântului lui Iehova.

Cei mici nu vor mai muri

Înnoirea neamului omenesc va fi un timp de desfășare și de bucurie, un timp de pace deplină și de mare veselie. Va fi o adevărată fericire pentru părinți, de a-și crește copiii lor și a-i învăța sub dreptele stări de dreptate. Părinții își pun la inimă ca copiii lor să rămână în viață. Copilașii, cari se vor naște membrilor turmei mari, nu vor muri pe când sunt încă sugaci. Dacă acesta ar fi cazul, atunci nașterea lor nu ar avea nici un scop, deoarece a sosit timpul pentru Dumnezeu ca să umple pământul cu creațuri drepte și vii. Fiindcă tatăl neamului omenesc (Adam) a păcatuit, toți copiii s-au nașut în păcat și prin moștenire a venit asupra lor imperfecțiunea și condamnarea; deaceea mulți au murit din cauza nelegiuțirii lui Adam (Romani 5: 12). Isus a răscumpărat neamul omenesc, și deoarece membrii turmei mari primesc folosul deplin al jertfei de răscumpărare și vor fi însărcinați de Domnul a umple pământul, copiii lor nu vor moșteni moartea că urmare a păcatului lui Adam venit asupra neamului omeneșc. Copiii turmei mari vor fi concepuți și nașuți în dreptate spre a trăi, întrucât ei ascultă de Domnul. Aceia, cari mai târziu vor muri, vor muri din cauza faptelor lor rele, după cum este scris: „Fiecare va muri pentru nelegiuțirea lui“ și nu

din cauza păcatului strămoșesc (Ieremia 31: 29, 30; Ezechiel 18: 17). Din aceasta reesă că micuții, cari încă de a fi crescute nu poartă răspunderea deplină, nu vor muri ca minori, ci Domnul va da fiecăruiu dintre ei o ocazie deplină, dreaptă și de largă înțelegere, spre a-și dovedi consacrarea lor față de Dumnezeu și față de dreptate.

„Ierusalim“ este numele, care se referă la organizația universală a lui Iehova, pe când „Sion“ este numele organizației principale, care împlinește voia lui Dumnezeu cu privire la toate creaturile. „Ierusalim“ include, așa dar, pe „alte oi“ ale Domnului la timpul când toate sunt adunate în staușul Domnului (Ioan 10: 16). „Cerurile noi“ sunt deja în activitate. Să se observe acum cuvintele profetice ale lui Iehova: „Căci iată, Eu fac ceruri noi (cer nou, Allioli) și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte. Ci vă veți bucura și vă veți veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie. Eu însuși Mă voi veseli asupra Ierusalimului, Mă voi bucura de poporul-Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul tipetelor. Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni cari să nu-și împlinească zilele. Căci cine va muri la vîrstă de o sută de ani va fi (poate fi, Rotherham, eng.) încă Tânăr, și cel ce va muri în vîrstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos“ (Isaia 65: 17-20).

Această arată că turma mare începe să se înmulțească, și copilașii lor sunt pentru ei o bucurie. Părinții vor ști cum să-și hrănească copiii, cum să-i îngrijească și trebuie să-i instruiască pe calea dreptății, pentru că ei să poată crește fără boală, suferințe sau moarte până la vîrstă de maturitate. De aceea este scris:

„Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni cari să nu-și împlinească zilele“, ce arată clar că micuții vor crește și vor atinge vîrstă de maturitate și a deplinii răspunderi personale. Ce înseamnă însă cuvintele textului: „Căci cine va muri la vîrstă de o sută de ani va fi încă Tânăr, și cel ce va muri în vîrstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos“? Numărul zece este un simbol al deplinării lucrurilor, cu privire la pământ. Multiplicarea de zece ori zece sau numărul o sută ar trebui deci să arate ocaziunea deplină și de bază pe care fiecare copil al turmei mari o va avea, pentru că să poată dovedi neprihâuirea sa față de Domnul. „Suta de ani“ nu ar însemna așa dar, că fiecare persoană ar trebui să primească literal un timp de probă de o sută de ani, ci înseamnă, că fiecare trebuie să primească o ocazie deplină, spre a-și dovedi neprihâuirea față de Domnul. Cine își dovedește neprihâuirea sa și deci va fi făcut drept, va trăi vecinic, și cine lipsește a-și dovedi neprihâuirea sa și va deveni un păcătos cu voia, moare ca blestemat. Dacă pentru

aceasta deci va fi nevoie de o sută sau de cinci sute de ani, nu schimbă cu nimic chestiunea. Comparat cu aceia care nu mor nici odată, unul ca acesta chiar înăuntrul acestei perioade de timp ar fi „încă Tânăr“. Dacă aşa, dar un „tânăr“ ar avea o deplină ocaziune și ar fi devenit un călcător cu voia a legii divine, astfel ar pieri din cauza neleguiurii sale proprii, prin urmare va fi „blestemat“. Nimeni să nu deplângă moartea păcătosului cu voia, nici chiar părinții lui, pentru că cine face aceasta dovedește că el nu este în inima sa în deplină unire cu Dumnezeu, cu hotărîrile Sale și cu împărăția Sa. Dumnezeu a poruncit ca aceia care sunt pe deplin consacrați Lui să nu plângă pentru moartea celui rău sau neleguit cu voia. (vezi Ezechiel 24: 16, 17). De aceea în organizația lui Dumnezeu, în Ierusalim, „nu se va mai auzi nici glasul plânsetelor, nici glasul tipetelor“.

Copiii, care se vor naște turmei mari, sunt sămânța celor binecuvântați. „Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei“ (Isaia 65: 23, Schlachter). Dacă Împărăția este în deplină activitate, ea va aduce binecuvântări tuturor celor ascultători, și nimic nu trebuie să vătămă pe cei consacrați Domnului sau să le facă necaz (Isaia 65: 25).

Biroul principal și adresa oficială a Societății de Biblie și Tractate Turnul de Veghere
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, WATCHTOWER BIBLE & TRACT
SOCIETY, INC. INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION

este
124 Columbia Heights, Brooklyn 2, N. Y. U.S.A.

Adresa tipografiilor și editurilor:	
Africa de Sud	623, Boston House, 71 Broad St.,
Africa de Vest	Lagos, Nigeria
America	117 Adams St.,
Argentina	Calle Honduras 5646—48
Australia	7 Beresford Road
Belgia	2 Place Julien Dillens
Brazilia	Rua Licinio Cardoso 330.
Canada	40 Irwin Aye.
Chili	Avenida Lyon 3004
Columbia	Avenida 32 No. 18—24
Costa Rica	Apartado 2043
Cuba	C y 32, La Sierra, Marianao
Danemarca	Sondre Fasanvej 54
El Salvador	Apartado 401
Elveția	Allmeidestrasse 39
Finlanda	Vainamoisenkatu 27
Franța	27 rue des Epinettes
Grecia	Lombardou 44
Guatemala	16a Calle Poniente No. 5A
Guiana Britanică	5 Croal Street
Haiti	1 Ave Eoloos Ruele Vilgrain 47
Havai	1228 Peascota St.
Honduras	Apartado 147
India	167 Love Lane
Insulele Filipine	1219-B Oroquieta St.
Jamaica	151 King St.
Mexico	Calzada Melchor Ocampo 71
Newfoundland	Post Box 521
Noua Zeelandă	177 Danjell St.
Norvegia	Inkognitogaten 28, b.
Olanda	Joh. Verhulstraat 160
Panama	Apartado 274
Porto Rico	49 Lutz Ave.
Republica Dominicană	Apartado 996
România	Str. Basarabia No. 38
Suedia	Luntmakaregatan 94
Trinidad	64 Frederick St.
Uruguay	Joaquin de Salterain 1264
	Cape Town
	Brooklyn I. N. Y.
	Buenos Aires
	Strathfield, N. S. W.
	St. Giles-Brussels
	Rio de Janeiro
	Toronto 5, Ontario
	Santiago
	Bogota
	San José
	Habana
	Copenhagen-Valby
	San Salvador
	Berna
	Helsinki
	Paris 17
	Atena
	Guatemala
	Georgetown Demarara
	Port-au-Prince
	Honolulu 34
	Tegucigalpa
	Bombay 27
	Manila
	Kingston
	Mexico D.F.
	St. John's
	Wellington, S. 1
	Oslo
	Amsterdam-Z.
	Ancon
	Santurce
	Ciudad Trujillo
	București 2
	Stockholm
	Port of Spain
	Montevideo

TURNUL DE VEGHERE

Această revistă se editează cu scopul pentru a face pe popor capabil să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale, așa cum sunt consemnate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi să ajute Martorilor lui Iehova și oamenilor de bine Aranjează studii biblice sistematice pentru cititorii ei, iar societatea vine cu supliment de literatură în ajutorul acestor studii. Ea publică material potrivit pentru conferințe radiofonice, conferințe publice cât și pentru alte mijloace de instrucție publică în Scripturi.

Ea aderă în mod strict la Biblie ca autoritate pentru comentariile sale. Este complet liberă și separată de orice religie, partid politic, secte religioase sau alte organizații lumesti. Ea este consacrată pe deplin și fără rezerve Împăratiei lui Iehova Dumnezeu sub Christos Isus, Regele iubit. Ea nu este dogmatică, dar invită pe toți la o cercetare minuțioasă și critică a conținutului ei la lumina Scripturilor. Ea nu se dedă la controverse și coloanele ei nu sunt deschise părerilor personale.

Tipărită lunar, în format de 16 pagini, cu coperta foarte frumos colorată, ea este farul căminului Dvs., care nu trebuie să lipsească din nici o casă.

Cereți această revistă Martorilor lui Iehova, prietenii Dvs., sau direct dela societatea editoare din București 2, str. Basarabia 38.

Aprobat de Cenzura centrală a Presei